ANUL XVII. Seria II. — No. 323 4 PAGINI 3 LEI C. Vineri 5 Septembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60 | ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . . » 500

Sport fără stăpâni?

Timpul şi experienţele ce decurg din el au demonstrat că orice activitate lipsită de controlul ei funcţional nu poate fi spornică. După cum tot timpul a precizat o tendinţă firească a omului de a evita izolarea şi de-a se strânge, el sau chiar întreaga celulă socială căreia aparţine, în grupuri mai mari în care spiritul de conducere şi de ordine să asigure existenţa umană în faţa intemperiilor vieţii.

Aceloraşi legi s'a plecat şi sportul în drumul lui spre progres. Din aceste principii au isvorât aşadar diversele organizări sportive şi elementele ierarhice care le prezidează. In acelaş chip trebue să ne explicăm faptul că orice club nou înfiinţat cere afilierea pe lângă un organism sportiv superior prin intermediul căruia obţine dreptul la o existenţă legală şi la o participare activă într'un mediu sportiv

E drept însă că în sportul nostru nu fiinţează numai grupări afiliate. Sunt, bunăoară, numeroase cluburi mici de football care au un soi de activitate dar nu au obţinut afilierea. Şi situaţia se repetă şi în alte ramuri sportive. Motivele diferă: deobiceiu cauza constă în numărul limitat de locuri al unor competiţii sau în anumite condiţiuni de ordin material pe care firava închegare nu le poate încă satisface.

Zilele acestea am asistat la preludiile unui «caz» cu totul aparte. In care afilierea joacă un mare rol deoarece clubul în speţă nu numai că n'o cere, subordonându-se implicit unei federaţii tutelare, dar încearcă diferite organizări de competiţii pe cont propriu cu concursul grupărilor... afiliate! Situaţia aceasta e desigur un «caz» şi încă din cele mai bizare.

Coloanele noastre au vestit cititorilor disputarea unei «săptămâni a lacurilor» constând din regate de yole olimpice, canotaj, watter-polo etc., uvertura ei alcătuind-o un turneu de volley şi altul de tennis. Totul în regia Yacht-Club-ului Bucureşti. Ulterior, federaţia de sporturi nautice prin intermediul ligii «Muntenia» a făcut cunoscut tuturor că interzice disputarea concursurilor «săptămânii lacurilor» deoarece Yacht-Club-ul nu e afiliat, precizând şi regimul de sancţiuni ce planează asupra eventualilor participanţi aparţinând jurisdicţiei sportive a F. R. S. A.-ului.

Cu alte cuvinte situaţia se prezintă astfel:

a) Yacht-Club Bucureşti este o grupare neafiliată FRSA-ului;

b) Yacht-Club Bucureşti organizează concursuri lansând invitaţii cluburilor AFILIATE.

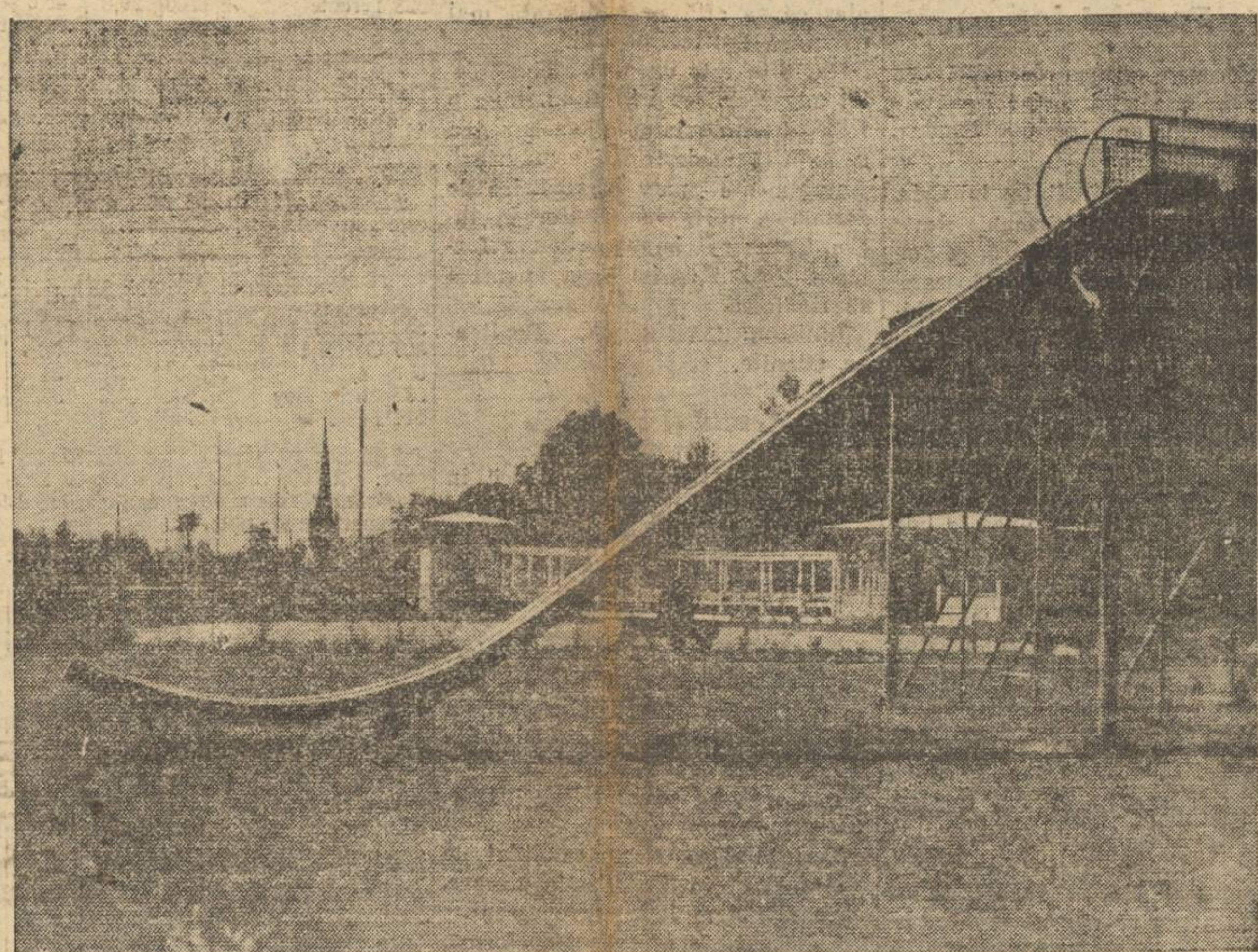
Deci clubul considerat pe lângă că exclude din preocupările sale ideia unei subordonări a activităţei sale celeia a Federaţiei, periclitează şi în mod direct sportul românesc prin concursul pe care-l solicită cluburilor afiliate. Şi suntem informaţi că mulţi i-l vor da! Ceeace e mai interesant e că Yacht-Club e afiliat federaţiilor de tennis şi de volley-basket!

După cum am mai spus atitudinea Yacht-Clubului e cel puţin bizară. Nu numai că ea jigneşte o federaţie cu prestigiu şi cu oameni de muncă rodnică în sânul ei. Aceasta n'ar fi nimic mai ales dacă ne gândim că anumite superiorităţi creatoare nu se prea interesează de spinii drumului ce-l au de parcurs. Dar gestul Yacht-Clubului poate fi urmat de unele grupări ce par nemulţumite de actualul regim al sporturilor nautice şi participarea acestora ar atrage sancţiunile respective. Din totul s'ar isprăvi într'un scandal pe care sportul românesc nu-l merită în eforturile lui spre mai bine. Ar fi un sabotaj provocat de-o simplă neînţelegere. Suntem convinşi că nimeni şi nici Yacht-Clubul nu-l doreşte.

Şi apoi, ce bine i-ar sta Yacht-ului cu posibilităţile sale materiale atât de frumoase alături de opera constructivă a FRSA-ului!

Mircea POP

La moartea Şoimilor...

Vedere din parcul sportiv din Cluj

Naţionalele acestui an ne-au dăruit aceleaşi efluvii de triumfală tinereţe cu care ultimii ani ne-au obişnuit. Şi în acest an ne-a vibrat de mândrie şi de speranţă sufletul, în faţa exuberanţei voioase şi româneşti care năpădise pista din Dealul Spirei: piepturi tinere şi oţelite, muşchi vânjoşi, dar mai presus de toate inimi româneşti... Şi totuşi, în valul de bucurie care ne tălăzuia sufletele, o undă de amărăciune ni s'a înseilat nostalgic şi dureros, cernind claritatea pe care am fi voit-o de apoteoză, a naţionalelor anului 1941.

Lipseau Şoimii...

Şi gândul ni se întoarce cu câţiva ani în urmă, în cetăţuia biruinţelor româneşti, când o mână de tineri entuziaşti şi dârji a hotărît să despice veac nou pe pistele unde evoluau nestingherite nume cu exotice rezonanţe turanice.

Au purces la drum greu flăcăii, înfruntând forţe care se dovedeau cu rădăcini tocmai undeva, pe malurile Dunării mijlocii. Şi cu toată dârzenia lor, ar fi capotat poate, dacă în sprijinul lor nu era măreaţă figură a profesorului Iuliu Haţieganu, care le-a fost în acelaş tip mtată şi frate, prieten şi îndrumător şi dacă în fruntea lor nu era energia luminoasă şi nebiruită a lui Ionel Arnăut. Rând pe rând, toate greutăţile s'au năruit în faţa avântului Şoimilor.

Vă mai aduceţi aminte de naţionalele de juniori de la Ploeşti, unde necunoscuta echipă din Cluj a concurat numai cu sufletul şi cu cele câteva perechi de pantofi cumpăraţi cu preţul atâtor privaţiuni, şi pe care-i purtau cu schimbul? Şi apoi a venit şirul victoriilor. A îngenunchiat în faţa lor puternicul club rival din Cluj, cel cu iniţialele ciudate şi cu veleităţi uriaşe, nu numai pe plan sportiv. Avântul Şoimilor, cu boare de văzduh de munte, i-a dus apoi tot mai sus, şi victorii după victorii au clădit maldăre la plachete şi cupe. S'a înfiripat ca din nimic splendidul parc sportiv, mândria acestui colţ de ţară, operă a profesorului Haţieganu şi a Şoimilor care n'au pregetat să lucreze cu palmele ca să-şi închege visul.

Nume noi de tineri, nume curate româneşti şi-au croit loc spre invidiatele titluri. Ce minunată a fost fericirea primelor regionale câştigat! Primii Şoimi: Rădăşan, Necrelescu, Drimuş, Ciortea, Sasu, Fărcăşanu, Precup, Suciu; apoi rând pe rând, crescuţi sub atenta pricepere a lui Ionel Arnăut, Alexandrescu, Stoichiţescu, Moina, Coraeu, Zenide, Maniu, Bica, Ianovici, Tomovici şi mulţi alţii. Şoimanele — reînvierea atletismului femenin au făcut-o tot Şoimii — cu surorile Medrea, Ileana Bârlea, Sanda Nicolae, Tatiana Biriş, clădeau zi de zi cu inimă şi suflet, arc de triumf pentru isbânda românismului.

Şi mai ales suflet! Coeziunea aceea exemplară, atmosfera caldă de devotată camaraderie, pe care nu ne-a fost dat s'o întâlnim nicăeri. Vara pe stadioane, Iarna la sky, Primăvara şi Toamna în excursii, unitatea Şoimilor era de neasemuit. Şi niciodată, nici cel mai mic nor n'a umbrit azurul de Vară al specificei prietenii Şoimeşti.

A venit însă evenimentul a cărui reapare o aşteptăm cu toţii, şi Şoimii loviţi în ce aveau mai scump, s'au împrăştiat prin ţară. Au pierdut dintr'odată tot ceeace agonisiseră cu muncă şi sudoare ani dearândul. Au încercat să se regrupeze; dar lipsiţi de cremenea energiei lui Ionel Arnăut, inima şi sufletul lor, plecat să-şi facă datoria către ţară, Şoimii s'au contopit cu celălalt club românesc din Cluj, cu mai multe posibilităţi, tinereasca şi bătrâna Universitate. A rămas astfel spiritul clujean nedisolvat, şi tocmai Clujului i-a fost dat să câştige Campionatele Naţionale Atletice ale anului 1941.

Aşa s'a făcut că, pentru prima dată în istoria lor, Şoimii au lipsit de la luptă. Şi totuşi, au fost prezenţi trupeşte şi mai ales sufleteşte, au luptat şi au câştigat. Au adus Clujului lor drag satisfacţia unui invidiat şi mult visat titlu naţional. Prin moartea Şoimilor a reînviat Universitatea. E aproape acelaş lucru. E tot Clujul. Şi dacă scuturăm de pe umerii noştri păiănjenişul unei nostalgii care ar vrea să ne copleşească, e pentrucă între Şoimii de eri şi mitologicul Phoenix, sunt atâtea asemănări.

A. F.

F.R.F.H. a subscris 91.000 lei la împrumutul înzestrării

In ultima sa şedinţă comitetul federal F. R. F. A. a hotărît să subscrie la împrumutul reîntregirii salariul funcţionarilor pe o lună. buget care se ridică la 91·000 lei.

CARALULIS participă în primul Campionat de tennis al Lacurilor

Aflăm cu bucurie că excelentul jucător Caralulis a sosit în Bucureşti şi va participa la primul Campionat de Tennis al Lacurilor.

La dublu domni va face cuplu cu Rurac. Datorită acestei participări campionatul capătă un interes deosebit, lupta devenind mai strânsă.

Federaţia germană propune ca matchurile Bucureşti - Berlin şi Bucureşti-Dresda să se dispute în Octombrie

Aşa cum am anunţat, F. R. F. H. a primit o telegramă din partea federaţiei germane, prin care aceasta anunţă că acceptă amânarea jocurilor reprezentativei Bucureştilor şi Berlinul şi Dresda şi că va face propuneri pentru o nouă dată în cursul lunei Octombrie.

Comitetul federal a luat act de această telegramă şi aşteaptă propuneri mai concrete pentru a se putea vedea dacă matchurile mai sunt sau nu realizabile anul acesta.

Ieri la Herăstrău

Deşi timpul a fost neprielnic prima etapă a „Cupei Lacurilor" la volley-ball a obţinut un frumos succes

Dor de Ducă, Yacht - Club, A.S.A.M. şi Distribuţia sunt câştigătorii primei etape

Ieri după amiază a început pe terenul Yacht-Club dela Herăstrău prima etapă a cupei Lacurilor rezervată cluburilor nautice.

După cum am prevăzut etapa a obţinut un succes deplin cu tot timpul neprielnic.

Un fapt înbucurător, deşi ploaia ameninţă să cadă din moment în moment este faptul că publicul spectator a fost deosebit de numeros, iar din partea grupărilor nu s'a înregistrat nici un forfait. Am spus un fapt îmbucurător pentrucă în matchurile oficiale, ne obişnuiserăm ca echipele să forfaiteze chiar atunci când timpul era frumos!

In orice caz un exemplu demn de luat în seamă.

O surpriză a etapei au fost jucătorii echipelor participante.

Multe din vedetele volley-ballului românesc au apărut în formaţiile echipelor participante, şi trebue să mărturisim că au reuşit să mărească interesul pentru matchuri, parte din dispute furnizând un spectacol de calitate.

Pe lângă această latură bună s'a ivit însă şi cea rea.

Echipe formate numai din funcţionari începători în acest sport, cu toată bunăvoinţa depusă nu au putut să facă faţă tehnicei avansate a echipelor formate din vedete.

Şi faptul acesta a dus la o descurajare şi la o subevaluare a forţelor.

O ORGANIZARE IREPROŞABILA

Merită deasemeni să fie amintită organizarea excepţională de care s'a bucurat prima zi a competiţiei.

Şi, pentru asta nu putem decât să aducem mulţumirile noastre conducerii Yacht-Clubului şi în special d-lui Minicuci, a cărui străduinţă a fost remarcată îndeosebi.

Despre matchuri nu avem de spus decât cuvinte frumoase. Ne-a fost dat să vedem partide foarte disputate cari au afirmat încă oda-

(Continuare în pag. 4-a)

Insemnări

Ping-pong românesc...

A fost, acum patru zile la Ploeşti, un concurs de ping-pong. N'am avut fericita ocazie de a asista la acest concurs, dar după câte am cetit prin ziare, concursul acesta s'a disputat numai între... ROMANI!

Pare curios şi totuşi e adevărat. Deşi de atâta amar de vreme, se urmăreşte o românizare completă a sportului nostru, anumite lucruri ne fac să credem că la ping-pong situaţia nu se prezintă aşa cum ar trebui.

Iată, citiţi cronica matchurilor dela Ploeşti. Veţi întâlni numai nume ca Danielescu, Cojescu, Dumitrescu, Penescu, etc.

Căutaţi prin cronicele concursurilor din Capitală. Cele ale «naţionalelor» de pildă. La fiece rând veţi întâlni câte un Garabedian, Avarghian, Raniazanighian, — sau mai ştiu eu cum!, — nume cari spun, cât de colo, că posesorii lor, n'au nici în clin, nici în mânecă, cu cei cari pot figura pe un arbore genealogic în care se află şi un răzeş de-al lui Ştefan cel Sfânt.

«Ping-pong-ul românesc, şi-a trăit la Ploeşti, o zi a lui. Ar fi frumos ca această zi, să fie repetată... Şi în Capitală, să nu se mai joace deloc?... S'au, dacă se joacă, cum s'a mai jucat, să li se dea drept de joc şi faimoşilor Adelştein, Naumescu etc., cari se pot pretinde tot atât de români, pe cât e «Ramazanighian et Comp»...

Costin Păun

Când e în joc o Cupă

Pregătiri intense în tabere celor doi combatanţi, Unirea Tricolor şi Rapid în vederea finalei „Cupei României"

După cum am anunţat în numerele noastre precedente, finala Cupei României se va disputa anul acesta între campionul naţional, U-

NEGRU
(Rapid)

nirea Tricolor şi FC Rapid, câştigătoarea cupei de anul trecut.

In vederea acestui match, dotat cu cel mai invidiat trofeu indigen, cei doi combatanţi se pregătesc intens pentru ca la jocul de Duminică să se prezinte în condiţiuni optime.

UNIREA S'A ANTRENAT IERI

Pe arena dela Gara de Est, oborenii convocaţi de conducerea clubului s'au antrenat ieri, sub conducerea lui «Nea Fane».

La antrenament au luat parte toţi jucătorii cu excepţia lui Petrescu, Lulu Mihăilescu şi Boteanu care au lipsit însă motivat, deoarece în momentul de faţă îşi fac datoria către ţară.

Antrenamentul a început cu exerciţii de educaţie fizică, necesare menţinerii supleţii şi a suflului, urmate bineînţeles de inevitabilele «ture» cari, în treacăt fie spus n'au fost pe placul tuturor (ce ai de spus Sonny?).

După ce prima parte a antrenamentului s'a sfârşit, jucătorii au luat contact cu balonul.

Astfel s'a tras la poarta lui Cristea, s'au încercat passe, centrări, insistându-se în special asupra controlului mingiei.

Toţi jucătorii au arătat o formă bună şi o poftă de joc rar întâlnită.

Antrenamentul a fost cât se poate de sever, deoarece de data aceasta oborenii întâlnesc pe feroviari despre care se ştie prea bine că sunt specialişti în matchurile de cupă.

Astăzi după amiază tot pe «cutiuţă» actualii campioni naţionali vor întâlni pe Carmen într'un match

SONNY NICULESCU
(Unirea Tricolor)

amical care se va disputa în trei reprize a 30 minute.

ŞI RAPIDUL SE ANTRENEAZA ASTAZI

Aceeaşi grije o au şi feroviarii cari au mari pretenţii la cupă.

Şi, cum au «simţit» nu de mult o categorică înfrângere dela oboreni, se pregătesc intens în vederea finalei de Duminică.

Astfel, astăzi după amiază în Giuleşti rapidiştii vor face antrenament atât pentru condiţia fizică cât şi în vederea unui cât mai bun control al balonului.

Dar mai ales în vederea punerii la punct a sistemului din trecutele jocuri când au câştigat.

Doar sunt specialişti...

F. R. F. H. contribue la fondul de ajutor al răniţilor

Comisiunea Competiţiilor Naţionale întrunită aseară la F. R. F. H. a luat hotărârea să înfiinţeze un fond de ajutorare al răniţilor, percepându-se o sumă fixă pentru fiecare bilet de intrare la matchurile de football.

Suma a fost fixată de 5 lei de bilet pentru Bucureşti şi 2 lei pentru provincie

După campionatele naţionale

Cele mai bune performanţe reuşite de atleţii noştri anul acesta

Cu toate că, aproape ca niciodată, naţionalele de anul acesta au prilejuit lupte extrem de strânse şi cu câştigători pe cari nu-i puteai cunoaşte dinainte, ele nu ne-au dăruit decât foarte puţine performanţe bune. Şi aceasta ne-o arată clar, tabelul celor mai bune performanţe. Aproape că nici nu l-au schimbat rezultatele reuşite Sâmbătă şi Duminică.

La o singură probă s'a reuşit o performanţă primă mai bună: la ciocan, unde Forgaci aruncând 43 m. 85, a stabilit un nou record naţional (vechiul record era deţinut de Iosimovici cu 43 m. 27) şi a obţinut astfel şi cea mai bună performanţă a anului la această probă. Semnificativ este faptul că vechea lui performanţă era de 38 m. 77 (reuşită la matchul cu Germania). Iată-l dar pe Forgaci progresând cu peste cinci metri. Ceea ce să recunoască orişicine, nu este de loc uşor. Dar, în culise, se şopteşte că proaspătul senior a avut la antrenamente, aruncări, şi nu puţine, şi peste 50 metri. Iar nouă, unora, ne place să credem în aceste simple svonuri, care, probabil îşi vor primi confirmarea la Predeal.

Locurile doi în tabelul celor mai bune performanţe au suferit mai multe modificări. Iată pe nouii clasaţi: Mircan la 10.000 m. cu 34:45,6, Tâlmaciu la 400 m. garduri cu 62 s. 3, Mueller la lungime cu 6 m. 85, Stoichiţescu la triplu cu 13 m. 83 şi Vămanu la suliţă cu 49 m. 73.

Şi iată şi pe ceilalţi care au reuşit să se «instaleze» pentru mai multă sau mai puţină vreme, între cei mai buni zece atleţi din ţară: Stancu şi Moarcăş la 400 m., Stamm şi Pascu la 800 m., D-tru Gheorghe la 1500 m., Scovara la 5000 m., Scovara şi Baboe la 10.000 m., Vulescu şi Cunescu la 400 m. garduri, Mueller la lungime, Ioanovici la prăjină, Rom. Popescu la disc, Munteanu şi Crul la suliţă şi, în fine, Toma la ciocan.

Cu aceste modificări, cele mai bune performanţe ale anului se prezintă astfel:

100 m. PLAT

10 s. 5 Moina (U).
10 s. 8 Zenide (U).
10 s. 9 Cornel Roşu (UDR).
10 s. 9 Coracu (U).
11 s. 0 Dejenariu (U).
11 s. 2 Hidioşanu (Venus).
11 s. 2 Emil Roşu (UDR).
11 s. 3 Giurgiu (U).
11 s. 3 Ludu (V).
11 s. 3 Cosmănescu (VD).

200 m. PLAT

22 s. 7 Moina (U).
22 s. 9 Ludu (V).
23 s. 0 Zenide (U).

(Continuare în pag. 4-a)